

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Philippi Clvveri[i] Sicilia Antiqva

Clüver, Philipp

Lvgdvni Batavorvm, 1619

Magnificis Dominis Cvratoribvs Academiae Lvgdvnensis: Ioanni
Dvvenvordio: ..., Rocho Honardo; ..., Adriano Pavio; ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-14145

MAGNIFICIS DOMINIS

CVRATORIBVS

ACADEMIAE

LVGDVNENSIS:

IOANNI DVVENVORDIO;

*Equestris ordinis viro; domino Du-ven-vorda,
Vorschota, &c.*

ROCHO HONARDO;

*Supremi in Hollandiâ Senatus consiliario
primario:*

ADRIANO PAVIO;

*Equiti, & almae Amsterodamensium urbis
syndico:*

I T E M;

Amplissimis prudentissimisque viris;

PETRO DEIMANNO,

AEMILIO HOGEVENIO,

CLEMENTI BARSDORPIO, Id.

GERHARDO LEONARTIO:

Inclytæ Leidenfium urbis Consulibus; illorum collegis.

PHILIPPVS CLVVERIVS.

ERTIVS jam, Nobilissimi atque
Magnifici viri, exactus est an-
nus, quòd, post Germaniæ anti-
quæ editionem, superiores Aca-
demiæ Curatores dignos hosce
geographicos labores judicarunt, quibus por-

rò universus terrarum Orbis illustraretur: stipendiumque in præsens modicum addixerunt; non sine spe maiorum propediem præmiorum. Itaque familiâ ex Angliâ, ubi uxorem duxeram, Lugdunum translata, quamprimum ad Italiæ Siciliæque scriptionem me accinxi. quam felici conatu intra xvi mensium spacium absolvi. Quum verò nihil edere vellem, antequàm ipsas terras inspexissem, dubiaque loca oculis perlustrassem: id quoque iter publico juverunt viatico. Peregrinatio quidem ea mihi fuit tantum annua: sed perquam molesta, &, suprâ quàm credi possit, ærumnosa: quum sæpè corpus fami ac siti pernoctationibusq; subdialibus, animus perpetuis terroribus, caput verò etiam vitæ periculo subiectum esset. quæ tamen omnia Dei immortalis omnipotentis virtute & largâ benignitate superavi. Post reditum intra paucos menseis utrumque opus publicam visurum erat lucem; ni solita atque ingenua mihi interpellata fuisset diligentia. quidpe eas incidere videbam rerum mutationes, uti meritò etiam de meorum studiorum salute nonnihil addubitarem. & mox Itali ingenti stipendio (ut sunt ingeniorum eminentiorumq; scientiarum summi æstimatores) ad publicam geographiæ historiarumque antiquarum ex suggestu professionem invitabant. Rhæti etiam in
trans-

transitu coram, & postea per crebras literas serio ac sedulo hortati sunt, uti in novam, quam in laetissimâ illâ moliebantur Valle Tellinâ, Academiam exornandam meum quoque nomen traderem. Heic sanè (fatebor enim) dubia mihi mens agier; & in quam partem inclinaret, nescire. Respicienda erat familia: liberi alendi & educandi liberaliter: ne in peiorem eos conditionem dilabi paterer, quàm vel genus decebat, vel parentes me reliquerant. Interim amici, doctissimi atque gravissimi peritique ac prudentes rerum humanarum viri, quotidie anxii consiliis & omnibus viribus dehortabantur, idemtidem ingerendo; Rem me ingenio ac mente meâ maximè indignam meditari, si maioris stipendii lautiorisque victus gratiâ, institutum universi Orbis & Aevi antiqui describendi studium cum publico in scholâ aliquâ docendi munere commutare cogitarem. ecquid plus honoris in præsens, ac plus gloriæ apud posteritatem me consequuturum sperarem, si in Italiâ, vel alibi, x aut xx adolescentulos geographiam & historiam publicè docerem; quàm, si in Hollandiâ omnium terrarum antiquitatem æternis monumentis consignatam, universo Orbi futuroque Aevo transmitterem. Hæc quidem atque talia eò animum impellere videbantur, quò jam ab initio ingenii vis eum traxerat: nec

tamen miseram vitam liberali loco nato satis
 persvadebant: donec vos, Magnifici Domini, ad
 meliorem spem erexistis. Itaque animo ac stu-
 diis pristinis recollectis, tandem opus hoc Siciliae
 antiquae in lucem produxi. quod maximo me-
 rito summoque jure Magnificentiae & Ampli-
 tudini vestrae dicatum eo. in vestro quidpe solo
 natum, vestris sumtibus educatum est. ideoque
 minus dubito, quin acceptum id atque gratum
 vobis, veluti alumnum vestrum, sit futurum. Id
 unum etiam atque etiam vos rogo & obtestor,
 detis benignam curam operam, uti non modo Italia,
 quae editioni parata est, sed & reliquae Orbis par-
 tes apud vos publicam lucem ingredi possint.
 nec patiamini, uti gloria ILLUSTRATI ANTIQVI
 ORBIS ET AEVI, quae apud vos coepit, & quam
 non minus sub vestrae gloriosissimae Reipublicae
 famam, quam meo nomine, jam omnem Orbem
 Christianum pervagatam scio, alio transeat; vel
 sub ipsum primordium omnis exstingvatur. Nu-
 per in Italia, non tantum docti, quorum amici-
 tia me insinuaveram, sed & Principes passim vi-
 ri, qui comiter ac benignè excipiebant, iterque
 & transitum publicis literis juvabant, summe
 mirabantur, vestram Rempubicam omni aeo
 penè solam hanc laudem consequutam esse, uti
 tribus simul studiis, maxime inter se diversis, si
 non adversis, uno eodemque tempore excelle-
 ret at-

DEDICATORIA.

ret atque floreret: re scilicet militari, optimarum
secretiorumque literarum doctrinâ; & mercatu-
râ. Eamdem laudem vos quoque pro virili velle
tueri, minimè ego dubito. Ingens verò vestra
erit gloria apud omnem posteritatem, si post
cicco ferè jam annos scientia hæc tam nobilis,
tam utilis, tamque necessaria, quæ ab omnibus
hactenus ob arduum neglecta atque ignora-
ta fuit, vestrâ curâ atque impensâ ad summum
fastigium perducatur. Aliorum etiam fuerit
honos, jam antea satis cognitæ artis conser-
vassè; cultores earum benignâ ac largâ manu
fovendo. vestrum immortale erit decus, vul-
gatis scientiis etiam novas addidissè. Sed ex-
hortandi finem facio: ne generosissimis ac ma-
gnificentissimis animis vestris diffidere quid-
quam videar. De reliquo Deum immortalem
& cunctarum rerum potentem summis votis
precor venerorque, diu vos publico bono, & in
primis rei literariæ, sospites volens propitius fe-
licitet: det Nestoreos annos, & candida læta-
que omnia. Scribebam in Academiâ vestrâ Lu-
gduni apud Rhenum, pridie Calendas Septem-
bris anni cicco xviii.

J J

PHIL.